

Gáborélet happy Birthday 2018 október

90 éves évfordulónk
Művészeti fesztivál

Tartalomjegyzék

Őszi ünnep.....	3
Miért jó Gáboros ifinek lenni?.....	4
Régen volt, hogy is volt.....	5
A hónap sztárjai: Babócsy Júlia, Juhász Zoltán, Barta Nóra, Farkas Ágnes.....	7
A hónap tanára.....	9
Így ünnepeltünk.....	11
Ti mondtátok; A hónap vicce.....	12
Életképek.....	13

Gáborélet iskolai folyóirat

2018/8 (VI. évfolyam, 51. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Mózer Norbert 8.a, Schmálik Boglárka 8.a, Varga Vivien 7.a, Otschepka Dzszenifer 7.a, Herbály Kíra 6.b, Palágyi Petra 6.b, Schmálik Barbara 6.b

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: <http://www.gaboriskola.extra.hu/>

Őszi ünnep...

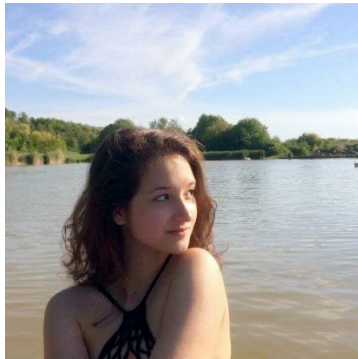

Kedves Gyerekek!

Megjött az ősz, a táj színesbe öltözött, mi pedig lassan megszokjuk az iskolát, belerázódunk a mindennapi tanulásba az idei tanévben is. Szeptemberben nem akármilyen ünnepben volt részünk, hiszen iskolánk 90 éves fennállását ünnepeltük két napos rendezvénysorozat keretében, melyben a különböző programok mellett egy igencsak látványos és magas színvonalú Művészeti fesztivál került megrendezésre. Itt a diákfellépők mellett színpadra szólítottunk iskolánkból kikerült 4 hírességet is. De sztárfellépő volt az ünnepélyes megnyitón is Oláh Gergő személyében, aki nagyszerű hangulatot varázsolt az iskolaudvarra. Ezekről az eseményekről nem csak írásos, de képi beszámolót is láthattok a lapban. Aztán, ahogyan az megszokottá vált, egy korábbi diák visszaemlékezéséről olvashattok a „Régen volt, hogy is volt” rovatban, megtudhatjátok, hogy ezúttal ki lett „A hónap tanára”, hogy „Miért jó Gáboros ifinek lenni” és jelentkezik a továbbra is népszerű, humoros „Ti mondtátok”, illetve „A hónap vicce” rovat is. És mielőtt hamar belefáradnátok az októberi tanulásba, jó hírünk van: hamarosan jön az őszi szünet, melyhez jó pihenést és kellemes időtöltést kívánunk!

Erdős Levente

Miért jó Gáboros ifinek lenni?

- Varga Kata

2016-ban ballagtam a Kispesti Gábor Áron Általános Iskolából. Hatodikos voltam, mikor először mentem táborba. Nagyon furcsa volt, mivel rengeteg új arccal találkoztam, hiszen én a Nádasdy utcába jártam, és addig nem volt alkalmam találkozni a többi évfolyamtársammal. A táboros pillanatombig nem is gondoltam bele, milyen jó dolog ifinek lenni. Ott szembesültem ezzel a tevékenységgel először. Az iskolámban is sokszor voltak programok, mikor ellátogattak hozzánk az ifik, de ott sajnos a programok végett kevesebb időt tudtunk együtt eltölteni, és pontosan látni, milyen is ez, és milyen összezokott ez a kis csapat. A táborban jobban bele tudtam pillantani az ifik életbe, ott már barátságokat is ki tudtam alakítani. Sokszor a tábor napjaira esett/esik a születésnapom, és az egyik legjobb emlékem a táborban az, mikor az ebédlőben mindenki felköszöntött és ünnepelt engem, pedig én mit sem sejtve mentem aznap ebédelni. Jó érzés volt ennyi emberrel körülvéve ünnepleni a születésnapomat, s látni, hogy mennyien gondoltak rám. Mikor nyolcadikos voltam, alig vártam, hogy menjek az első ifi gyűlésre. Jó volt találkozni a táboros ifikkal, s megismerni az olyan ifiket is, akik esetleg abban az évben nem voltak táborban. Ilyenkor mindig feljönnek bennem a tábori emlékek, s ahányszor visszamegyek a régi sulimba, egy kicsit tudok nosztalgizálni és kikapcsolódni a régi emlékekkel. Jó érzés a gyerekeknek programot tervezni, és látni, mennyire élezi, vagy ha esetleg nem tetszett nekik a program annyira, akkor újítani, és a kreativitásunkat kiélvezni. Sajnos nem mindig fér bele az időmbe, hogy minden ifi gyűlésen ott legyek, de megpróbálok a lehető legtöbbször menni. Remélem, sok Gáboros olvassa soraimat, és kedvet kaptak az ifisékedéshez, ahol egy remek csapat tagjai lehetnek.

Régen volt, hogy is volt...

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Schréter János, a Nádasdy utcai épület egykori diákja mesélt nekünk.

Mikor járt pontosan ide, és ki volt az osztályfőnöke?

1960-1968

1. oszt.: Pelyhe Gyuláné
2. oszt.: hárman is voltak, Szabó Ferencnére emlékszem
3. Kovács Józsefné (sz. Mitra Auróra)
4. Miklósi Miklós (Fiatalon elment)
5. Kerekes János (számтан)
6. Loránd Lujza (orosz)
7. ugyanő
8. ugyanő

Mennyiben volt más akkoriban a tanítás és az iskola, mint most?

Személyes (emberi) viszony volt tanár és diák közt. Jobban ránk érték a tanárok, akár hazafelé is beszélgettünk velük. Nagyobb fegyelem, pofonnal fűszerezve. (Én is majdnem kaptam - csak egyszer és félreértésből és majdnem, de még a lehetősége is megviselt. Ma is emlékszem rá.) Viszont elég sok negatív személyes tanári tulajdonság is utat kapott. Például engem az igazgató néni a fizika helyett a testnevelésre ösztökölt. Ami azért is abszurd, mert teljes felmentett voltam a szívem miatt. Az iskola téresebbnek is tűnt, és a környéke nem volt ennyire

beépítve. Alsóban még a pedellus bácsi rakta a kályhát. Télen fellocsolták az udvart, és a bátrabbak koriztak. Srégen szemben volt az ÁPISZ /a levágott sarkú házban/, bármikor át lehetett szaladni, ha az ember gyermeke otthon hagyott valamit. Szemben pedig lakott a Török „Béka” öttusázó.

Mely tanáraitra gondol vissza szívesen?

Az elsős tanító nénimre, Pelyhe Gyulánéra. Sokat hiányoztam súlyos betegség miatt, és hogy ne kelljen osztályt ismételnem, kijárt hozzám korrepetálni. A harmadikos tanító néni komoly és abszolút korrekt volt. Lujzi néni csupaszív ember volt, amúgy erdélyi származású. Nagy Lajosné (kémia) észrevette, hogy nem vagyok önálló gondolkodó, nem vagyok produktív típus - sajna igaza van, csak reproduktív vagyok. Magyar Árpádné (Bajnok Ilona) nem kevés bátorságról tett bizonyosságot, mikor egyszer (1960-as évek közepén) elmondta, hogy az apja ismerte Hitlert.

Milyen emlékezetes tanításon kívüli események voltak akkoriban?

Visszahúzó típus voltam, úgyhogy se kisdobos-, se úttörő-, se táncos-zenés bulik. A kötelező állami ünnepeken persze

meg kellett jelenni, és ezek vagy az iskolaudvaron vagy a Mária (ma Zalaegerszeg) utcai párházban zajlottak. (A párház telkét a Bakos nénitől vették el, aki aztán szidta is a "komcsikat" jól hallhatóan. Semmi baja nem történt, merthogy két közeli rokona is ÁVH-s volt...)

Miért szeretett ide járni?

„Szeretett a fene...„ (Arany után szabadon) Nem, semmilyen iskolát nem szerettem. Viszont az ismeretet, a tudást szinte babonásan szerettem, és imádom ma is. Az lészen a síromra írva, mint a "jó papnak": véget ért a

tanulás.

Amúgy terület szerint a régi Gáborba tartoztam, de oda már nem fértem be. De ahogy hallottam, a mienk se volt rosszabb sulis...

Sajnálom, hogy betegség miatt az ünnepre nem jutottam el, pedig 50 éve nem jártam az

iskola falai közt. Így aztán eme interjú révén kívánok sok-sok szép évet tanárnak, diáknak, külön-különb féle 'pedellusnak', s minden arra lézengő ritterne!

" A gyermekemlék tán mosolyra kelt; De megnyugszunk benne: szép volt, letelt " /Arany János/

Az iskola 90 éves évfordulójának főbb szponzorai voltak:

TESCO

Megapark

Kispesti Önkormányzat - Varga Attila

  O.K. Pedagógus Klub

XIX. kerületi Rendőrkapitányság

 **KLEBELSBERG
KÖZPONT**

A hónap sztárjai:

*Farkas Ágnes, Barta Nóra,
Juhász Zoltán és Babócsy Júlia*

Szerencsére sok híresség került már ki iskolánk falai közül. A Művészeti fesztiválon közülük négyen is eljöttek, mi pedig büszkén mutattuk be őket.

Babócsy Júlia, táncos, 2014-ben a Musztáng SE tagjaként az Invictus csapattal Világ Kupát, majd VB-aranyat nyert akrobatikus rock and roll kategóriában, ezzel ő lett iskolánk első felnőtt világbajnoka.

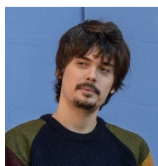
Juhász Zoltán, hangmérnök, 2017-ben Los Angelesben a Fiswitch (Halboszorkány) c. filmért megkapta a Golden Reel Award díjat, ami a filmes hangmérnökök Oscar-díja.

Barta Nóra 22-szeres magyar bajnok műugró, ifjúsági Európa- és világbajnok, felnőtt szinten Európa-bajnoki ezüst- és bronzérmes, 4-szeres olimpiikon, Hollandiában edzősködött, neve Magyarországon egyet jelent a műugrással.

Farkas Ágnes 206-szoros válogatott kézilabdázó, kétszer volt Magyarországon az év játékosa, többszörös gólkirály, Európa-bajnok, olimpiai- és világbajnoki ezüstérmes, világválogatott, a világ egykori legjobb kézilabdázója.

Babócsy Júlia: Nagyon szerettem ide járni, és nagyon sajnálom, hogy ilyen hamar felnőttem. Nagyon örülök, hogy ehhez a közösséghez tartoztam, és igazából örökké tartozni is fogok, mert akárhányszor ide belépek, mindig egy nagy mosoly fogad. Azt, hogy milyen Gáborosnak lenni, csak az tudja, aki ezt átéli, és abban biztos vagyok, hogy ő örökké boldogan fog visszagondolni erre az időszakra, mint ahogy teszem ezt én is.

Juhász Zoltán: Azon szerencsések közé tartoztam, akik 8 évig járhattak ide, és tényleg szerencsésnek érzem magam e miatt. Volt szerencsém sok helyre eljutni a világban, sok helyen dolgoztam, de nagyon kevés olyan hely van, ahol annyira otthon érzem magam, mint amikor ide jövök. Régóta nem voltam már itt, de igazából semmi nem változott, és még ennyi év után is otthon érzi itt magát az ember.

Barta Nóra: Régen jártam ide, és én sajnos csak 6. osztály végéig járhattam ebbe a suliba, a sportiskola elszólított, viszont akárhányszor jövök ide, úgy érzem én is, mintha hazajönnék. Fülig ér a szám, ha belépek, imádok a régi tanárokkal találkozni, beszélgetni. Van egy 5 éves kisfiam, és nagyon sokszor mesélem neki vagy éneklek azokat a meséket és dalokat, amiket még az osztályfőnököm, Kriszta néni tanított nekem. Örök, maradandó dolgot adott nekem a Gábor iskola.

Farkas Ágnes: Én is nagyon jól éreztem itt magam, ahogy ti is, igaz? Voltak szürkébb napok, voltak csodás és kevésbé csodás napok is. Szerettem is járni suliba, meg nem is, ahogyan gondolom ti is sokan, néha szívesebben ültem volna otthon, de nem tehettem. Jöttem, elvégeztem, 8 éven át „húztam a rabigát”, de a 80-as évek óta eltelt nagyon sok idő, és most itt vagyok újra. Sok minden változott azóta, nagy tornaterme van az iskolának, amit örömmel látok, illetve egyre több a gyerek is itt, aminek nagyon örülök, és remélem, ez a tendencia megmarad.

A hónap tanára:

Szabadkainé Szabó Erzsébet

*- Erzszi néni, ahogy eddig
nem ismertétek*

*A Nádasdy utcai épület 2.a osztálya
egyike volt a Művészeti fesztiválon
fellépők közül. Kedves, vidám
darabjukat, a Kuckó mackót
osztályfőnökiük, Erzszi néni tanította
be nekik, aki már 30 éve van ezen a
pályán, iskolánkban pedig már 6.
éve tanít matekot, tesit, rajzot és
technikát. A gyerekek szeretik őt,
fellépő számukat pedig végig
élvezték a gyakorlástól az előadásig.*

1. Miért pont a pedagógusi pályát választotta?

Egyrészt szeretem a gyerekeket,
másrészt gyerekkoromban mindig
iskolást játszottam a babáimmal.
Ellenőrző könyveket készítettem nekik,
füzetet és minden mást, ami kell az
iskolában.

2. Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Mint az előző kérdésből is kiderül:
tanító néni. De később tetszett a
fodrászat - ezt is a babáimon

gyakoroltam. Középiskolásként
filmrendező és festő akartam lenni.

3. Mik voltak a kedvenc tantárgyai?

Matek, rajz, földrajz, magyar,
testnevelés, kémia

4. Voltak-e iskolai csínytevései?

Barátnőmmel, ha édes étel volt
megsóztuk, ha más, megcukroztuk
mások ebédjét. Mi nagyon jókat
nevettünk rajta. Ja, és egy időben a
széket húztuk ki mindenki alól.

5. Miért pont az alsósok tanítását választotta?

Azért választottam, mert még igazi gyerekek. Lehet őket formálni, felkelteni az érdeklődésüket sok minden iránt.

6. Hová járt régen bulizni?

Bulizni sokfelé jártunk. Leggyakrabban a KEK-re (Kertészeti Egyetem Klubja), itt mindig jó diszkó volt. Mentünk még az Eötvös Klubba és a Petőfi Csarnokba. Ez utóbbiban inkább az 50-es, 60-as évek zenéire lehetett táncolni.

7. Mi a kedvenc étele?

Rántott hal majonézes krumplival.

8. Melyik a kedvenc állata?

A mackó. Gombszeme van és puha. A koalának például aranyos, bojtos a füle is. Nagyon édik.

9. Melyik a kedvenc évszaka?

A NYÁR!!! Így csupa nagybetűvel. Imádom a napsütést és a vizet!

10. Melyik tantárgyat szereti leginkább tanítani?

A matekot. sok érdekes feladatot lehet kitalálni

11. Mit szeret csinálni szabadidejében?

Filmeket nézni és kirándulni.

12. Miért épp a Kuckó mackót választotta fellépő számnak a Művészeti fesztiválra?

Olyan fellépő számot akartam választani az osztálynak, amiben mindenki részt tud venni, amiben szívesen is részt vennének, ez pedig olyan. Jó és dallamos a zenéje, vidám hangulatot áraszt, tehát szívesen fognak gyakorolni rá. Legalábbis ebben reménykedtem, és szerencsére így is lett.

13. Mi volt az eddigi legjobb élménye az iskolában?

Az iskola 90 éves fennállására rendezett 2 napos ünnepség. Nagyon jó hangulatú és változatos programokkal bővelkedett, a gyerekek is nagyon élveztek. Sarmasági Andi néni Suli dalát azóta is éneklük meg dudorásszák. És a fáklyás felvonulást is emlegetik.

13+1. Ha lehetne 3 kívánsága, mi lenne az?

1. Örök élet
2. Repülni, mint a szabad madarak
3. Megérteni és beszélni a világ minden nyelvét.

Így ünnepeltünk

A Kispesti Gábor Áron Általános Iskola 90. évfordulójának ünnepén rengeteg programmal készültek nekünk a tanárok. Először egy rendkívüli osztályfőnöki órán hallgathattuk azt egy korábban itt tanító, már nyugdíjas éveit töltő pedagógustól, hogy miben volt más az iskola és a tanítás annó. Aztán sok program közül választható volt: a lövészet, régi játékok, asztalitenisz, fizikai kísérlet, biciklizés, a sorverseny, az aszfaltrajz és még sok más egyéb. A sok választéknak köszönhetően mindenki talált magának valamit, amit szívesen csinált volna. Én a lövészetet, az asztaliteniszt, és a fizikai kísérletet választottam. A lövészet számomra nagy újdonság volt, mivel még sosem lőttem. A Fő utcában tanító Gábor bácsi tartott nekem egy gyors kiképzést, amit nagyon élveztem. Ezután a folyékony nitrogén kísérletet néztem meg, amit Tamás bácsi mutatott be. Majd megérkeztem a legutolsó állomáshoz, ami számomra az asztalitenisz volt. Itt Laci bácsi tartott „forgókat”, amikből egyet meg is nyertem. A győzelem után még ütöttem az osztálytársaimmal egy keveset. Kicsit később mindkét épület diákjai és tanárai gyülekeztek a Nádasdy utcai épület udvarán, majd a huszárokkal az élen átvonultunk a Fő utcai épület udvarára, ahol több előadást is láttunk, meghallgathattuk saját Suli dalunkat és még Oláh Gergő is fellépett. Az előadások után kezdődött a futás. Elfutottunk a Templom térig, onnan meg visszakocogtunk a Fő utcai épületbe. Mire visszaértünk már készültek számunkra az új feladatok. Ezek közül nekem a legjobban az iskola címerének megrajzolása tetszett. Miközben csináltuk a feladatokat, gyorsan eltelt az idő és besötétedett. A táncbázis bemutató után beállt a sötétség, és megtartottuk a lámpás felvonulást a két épület között. Másnap délután pedig Művészeti fesztivál volt, de ez már egy külön fejezetet érdemel.

Mózer Norbert (8.a)

Ti mondtátok...

„Az ősemberek csordákban éltek...” (hordákban helyett)

„Gombaleves az ebéd? De én allergiás vagyok a penészgombára...”

„Pázmány Péter a magyarországi elleninformáció vezető alakja...”
(ellenreformáció helyett)

A hónap vicce

„- Tanárnő, hogyan esik a hó visszafelé?

- Sehogy, miért kérdezel ilyen butaságokat?

- Mert anya azt mondta, hogy vigyek magammal kabátot, mert lehet visszafelé esni fog a hó...”

(Ács Máté 7.a)

